

BP DONALD J. SANBORN

PELAGIANIZM

KRAKÓW 2018

www.ultramontes.pl

Pelagianizm

BP DONALD J. SANBORN

Haeresis Pelagiana: "Lex sic mittit ad regnum coelorum quomodo et Evangelium".

Herezja pelagiańska: "Stary Zakon [żydowski] równie wiedzie do nieba, jak Ewangelia".

Pozwolę sobie najpierw wyjaśnić, czym jest pelagianizm.

Jest to sięgająca piątego wieku herezja wymyślona przez angielskiego mnicha Pelagiusza, polegająca na zanegowaniu grzechu pierworodnego i twierdzeniu, iż można trafić do nieba za to, że jest się po prostu naturalnie dobrym. Odrzucał on naukę, że do zachowania dobrego życia moralnego i uniknięcia piekła niezbędna jest łaska. Łaska miała być jedynie pomocą, a nie koniecznością. Nie trzeba dodawać, że herezja ta została potępiona.

Bergoglio ciągle oskarżał katolickich tradycyjistów o to, że są pelagianami. A to dlatego, że katolicy – a tradycyjniści są jedynymi prawdziwymi katolikami – uważają, iż do zbawienia konieczne jest spełnianie czynów chwalebnych, tzn. dobrych uczynków spełnianych w stanie łaski uświęcającej, mając za główny cel podobać się Bogu Wszechmogącemu.

Domagają się oni również wierności dogmatom wiary katolickiej jako warunku koniecznego do zbawienia, ponieważ nadprzyrodzona cnota wiary nakazuje ich dochowanie. Nie ma uświęcenia bez cnoty wiary.

"Wiara" dla Bergoglio jest jednak zaledwie wewnętrznym odczuwaniem relacji z Bogiem i nie ma nic wspólnego z dogmatem. Nie cierpi tradycjonalistów z powodu tego przyłgnięcia do dogmatów.

W najnowszym dokumencie zatytułowanym *Gaudete et exsultate*, Bergoglio ponownie ostro atakuje tradycjonalistów z tych powodów. Nie wymienia ich z imienia, ale jest oczywiste, że ma na myśli tych, którzy stawiają opór jego reformom. Oskarża ich o to, że są pelagianami.

15 kwietnia z kolei, odwiedzając rzymską parafię, Bergoglio przywołał do siebie chłopca, Emanuele, który płakał, ponieważ zmarł jego ojciec – ateista. Chłopak pyta Bergoglio, czy jego ojciec ateista mógł dostać się do nieba. Oto, co mu odpowiedział Bergoglio:

"Moglibyśmy pewnie płakać jak Emanuele, gdy odczuwamy ból w naszym sercu. Płacze za swoim zmarłym ojcem i miał odwagę to zrobić przed nami, bo w jego sercu jest miłość – podkreślił – jego ojciec był ateistą, ale ochrzcił czwórkę swych dzieci, był dobrym człowiekiem. To miło, że syn mówi, iż jego ojciec był «dobry». Jeśli ten człowiek potrafił wychować takie dzieci, to był on dobrym człowiekiem, Bóg jest dumny z twojego taty. Bóg ma ojcowskie serce, twój tata był dobrym człowiekiem, jest z nim w niebie, jestem tego pewny. Bóg ma ojcowskie serce i czy takiego niewierzącego ojca, który był w stanie ochrzcić swoje dzieci, Bóg byłby w stanie odrzucić? Bóg z pewnością był dumny z twojego taty, ponieważ łatwiej jest wierzącemu ochrzcić dzieci niż niewierzącemu. Módl się *do* swojego taty [a zatem, stwierdza, że jest w niebie], rozmawiaj z tą. Oto odpowiedź".

Nie ma bardziej wyraźnego przykładu pelagianizmu niż to, co Bergoglio powiedział temu chłopcu. Albowiem nie ma uświęcenia bez cnoty wiary. Nie jesteśmy nagradzani niebem za to, że przejawiamy przyrodzoną dobroć, lecz za dobroć nadprzyrodzoną, tzn., kiedy odpowiadając na łaski otrzymywane od Boga spełniamy dobre uczynki będąc w stanie łaski uświęcającej. Mówienie, że idzie się do nieba za to, iż jest się dobrym zaledwie w przyrodzonym znaczeniu jest samą istotą herezji pelagianizmu.

Nie znaczy to jednak, że dobre uczynki ateistów są złymi czynami, albo że zasługują na potępienie. Są to rzeczywiście dobre uczynki. Jednakże będąc ateistami popełniają oni habitualny śmiertelny grzech niewiary, a przez to stawiają przeszkodę wszelkiemu nadprzyrodzonemu uczynkowi, który musi być oparty na nadprzyrodzonej miłości Boga. Święty Pius X miłość Boga pozbawioną wiary nazwał *potwornym błędem*.

Często powtarzam, że wypowiedzi Bergoglio prawie zawsze odznaczają się trzema cechami: herezją, ignorancją i głupotą. I to nie jest jakaś złośliwa uwaga z mojej strony. W myślach i działaniach tego człowieka daje się zauważyć konsekwentna postawa, która zdradza obecność tych problemów.

Człowiek ten wielokrotnie demonstrował ducha herezji, kompletne lekceważenie nauczania Kościoła katolickiego. Ponadto wielokrotnie wykazywał się nieznajomością wielu tematów, w tym przypadku samej natury pelagianizmu. Głupota również zawsze zostawia po sobie ślad, albowiem nazywanie tradycjonalistów pelagianami jest tak rażąco idiotyczne i absurdalne, że wprost nie do opisania. Nazywajcie tradycjonalistów jak wam się podoba, ale na pewno nie są pelagianami.

Bp Donald J. Sanborn

Artykuł z: "Most Holy Trinity Seminary Newsletter", April 2018. (1)

Tłumaczył z języka angielskiego Mirosław Salawa

Początkowa ilustracja i cytaty od red. *Ultra montes*

Przypisy:

(1) Por. 1) Bp Donald J. Sanborn, a) [Przebłyty rozsądku w modernistycznym Neokościele, czy gra pozorów? Wątpliwości czterech "kardynałów" co do "nauczania" Bergoglio.](#) b) [Czterech kardynałowie Novus Ordo i cztery herezje Bergoglio.](#) c) [Podsumowanie modernistycznego "Synodu o rodzinie" \(2015\).](#) d) [Ohyda spustoszenia! Bergoglio wspiera przestępców, komunistów i zbrojców.](#) e) [Kolejne herezje Bergoglio potwierdzają niekatolicki charakter modernistycznego Neokościoła.](#) f) ["Sobór Watykański II" – największa katastrofa w historii świata.](#) g) [Ekumenizm –](#)

przygotowanie drogi dla Antychrysta. h) Asyż III – obrzydliwość spustoszenia w miejscu świętym. i) Bergoglio o (nie)istnieniu Boga. j) Amoralny synod modernistycznych biskupów (2014) – produkt doktrynalnego liberalizmu Vaticanum II. k) Pierwszy krok Bergoglio do wprowadzenia "kapłaństwa kobiet" w modernistycznym Neokościele. l) Bergoglio reklamuje apostazję. m) Heretycki uzurpator Bergoglio niszczy katolickie małżeństwo. n) Sedewakantyzm: w obronie autorytetu Kościoła katolickiego i papieżstwa. o) Błędy doktrynalne omylników z antyinfaliblistycznego "ruchu oporu" i popieranie cudzołóstwa przez "kardynała" modernistycznego Neokościoła. p) Bergoglio peroruje o niewolnictwie, karze śmierci i usprawiedliwia cudzołóstwo. q) "Kardynał" Raymond Burke zapowiada "formalną korektę" niemoralnego nauczania pseudopapieża Bergoglio. r) Pseudopapież Bergoglio przeciw prawu Bożemu! Jedynie słuszna interpretacja adhortacji "Amoris laetitia". s) Bergoglio znów twierdzi, że piekła nie ma. t) Konferencja rzymska.

3) Ks. Anthony Cekada, a) Tradycjoniści, nieomylność i Papież. b) Czy ekskomunikowany kardynał może zostać wybrany na papieża? c) Bergoglio nie ma nic do stracenia... zatem sedewakantystyczna argumentacja musi się zmienić.

3) Józef kard. Hergenröther, Pelagianizm. – Nauka Augustyna. – Opozycja przeciwko nauce Augustyna. – Półpelagianizm.

4) Ks. Władysław Szcześniak, Dzieje Kościoła katolickiego w zarysie. Herezje antropologiczne. – Pelagianizm. – Semipelagianizm. Predestynacjanizm.

5) Dr. Antonius Weiss, Historia ecclesiastica. Lites anthropologicae. I. Pelagianismus. – Doctrina S. Augustini. II. Semipelagianismus.

6) Ks. Marian Morawski SI, Dogmat łaski. 19 wykładów o porządku nadprzyrodzonym.

7) Ks. Maciej Józef Scheeben, O. Euzebiusz Nieremberg SI, Uwielbienia łaski Bożej.

8) Abp Walenty Zubizarreta OCD, O modernizmie (De modernismo).

9) Ks. Jacek Tylka SI, a) Dogmatyka katolicka. b) Traktat o Kościele Chrystusowym. c) O obojętności, czyli indyferentyzmie w rzeczach religii. d) O własnościach religii. e) O cnotach heroiczych.

10) Ks. dr Maciej Sieniatycki, a) Apologetyka czyli dogmatyka fundamentalna. b) Zarys dogmatyki katolickiej. c) System modernistów. d) Modernistyczny Neokościół. e) Problem istnienia Boga. f) Dogmatyka katolicka. Podręcznik szkolny. g) Główne zasady etyki Kanta a etyka chrześcijańska. h) Modernizm w książce polskiej.

(Przypisy od red. *Ultra montes*).

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXVIII, Kraków 2018